

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1549. usque ad annum 1551 - ... Atque Tabulis
Chronologicis Ab Anno Christi 1000 Usque Ad 1595 ...

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118537

§. 120. Regis epistola ad Synodi Patres.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66584](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66584)

Sæcul XVI
A.C. 1551.

verba perciperentur, præcipue postquam Legatus æque, ac duo illi Præfides ad Templi sacrarium, ut ibidem privata haberetur deliberatio, secedendum esse ajebant. Ergo hi retro ad Altare majus, ubi Sacristia erat, conveniunt, ibidemque, quid demum hoc in negotio respondendum, agendumque esset, sententias rogant. Intererant quoque unacum utroque Cæsaris Legato Episcopi, qui post maturam mediæ horæ deliberationem, una omnes redibant, ac singuli suas quisque sedes ex ordine suo occupantes per Synodi Promotorem Amioto hoc responsum redderunt: *Doctissime Vir! sacrosancta Synodus censuit, legendas esse Christianissimi Regis literas, rata, in malam partem ab eo non accipi vocem illam: Conventus, quod si forte aliter acciperetur, contestatur habendam esse pro nulla.* Cum ergo Amiotus ad hæc nihil responderet, tandem Regis epistola fuit aperta, ac publice recitata, eaque erat tenoris sequentis.

§. CXX.

Regis epistola ad Synodi Patres.

Henricus divino beneficio Francorum Rex, sanctissimis in Christo, & observandis summopere Patribus Conventus Tridentini plurimam salutem dicit.

Hoc imprimis visum est convenire tum cuidam singulari observantiæ nostræ, majorum

rumque nostrorum in universam Ecclesiam, Sæcul. XVI.
 tum egregio præterea studio erga Ordinem vestrum, Patres ornatissimi, quod a-
 pud vos minime nos quidem dissimulandum
 duximus, quibus causis, quam justis, quam-
 que necessariis non modo adducti, vel im-
 pulsi, verum etiam coacti simus, nullum
 Episcopum, qui nostræ ditionis esset, Tri-
 dentum mittere, ad eum Conventum celebra-
 dum, qui esset a beatissimo Patre Papa no-
 stro Julio, indictus, nomine publici Conci-
 lii, eaque de causa præscribenda breviter ad
 vos omnia curavimus. Et quæ pro nobis ex-
 ponenda, Et quæ vobis ipsis, ista dignitate,
 ista gravitate hominibus diligenter, Et atten-
 te perpendenda videbantur: præsertim cum
 nobis dubium non esset, valde alienum a sa-
 pientia, prudentia, integritate vestra san-
 ctissimi Patres, factum aliquod, aut no-
 strum, aut alterius cujusvis temere condem-
 nare, quod perspecta, dijudicataque causa
 vobis facillime probaretur: in iis itaque,
 quæ pro causa nostra scripta mittimus, sunt,
 quæ partim communi omnium, partim quæ
 præcipuo jure aut profiteamur ultro, aut
 spernantur a nobis, ac deprecamur, neces-
 sario quodam, Et explorato pene injuriæ,
 ac contumeliæ metu, si quis a vobis retinea-
 tur humanitatis sensus, aut benignitatis, ni-
 mis vehementer, ac præter modum videbimur
 oppugnari a nonnullis, quibus tamen ne ve-
 pugnaremus quidem, si liceret nobis ab om-

Sæcul. XVI. ni iustitiæ, atque æquitatis instituto, & sa-
 C.A. 1551. cepto semel patrocínio recedere.

Sed hæc omnia Sanctissimi Patres non
 secus, ac honorarii arbitri comiter, ac be-
 nigne uti audiatis, ab eoque recitari patia-
 mini, cui has ipsas literas ad vos nulla alia
 de re reddimus, vos vehementer etiam, atque
 etiam obtestamur, eaque sic accipiatis obse-
 cramus, non tanquam ab ignoto, aut alieno,
 aut adversario profecta, sed velut ab eo,
 qui hæreditario nomine Maximus, aut sicuti
 loquimur, Primus, & perhibeatur, & sit
 Ecclesiæ Catholicæ filius: quo quidem in do-
 mestico ornamento obtinendo, & in susti-
 nenda Majorum nostrorum, & virtutis, &
 pietatis opinione pollicemur vobis, præstan-
 tissimi Patres, idque adeo nobis sumere au-
 demus freti benignitate Domini nostri Jesu
 Christi recipimus, spondemus nos mirificam
 illorum animi magnitudinem, vigilantiam,
 sollicitudinem, fortitudinem, religionem om-
 ni genere præstatueros esse studiorum, offi-
 ciorumque nostrorum; tantum abest, ut,
 dum factam; & illatam ab aliis injuriam
 necessario cogimur repellere, aut traditam
 nobis a majoribus nostris Ecclesiæ Catholi-
 cæ charitatem deponere queamus, aut nostra
 sponte desinere prosequi, quidquid ab ea per-
 tractatum, decretum, constitutum fuerit,
 quomodo videlicet ab illa pertractari, decer-
 ni, & constitui par est: dum ne quid inte-
 rea sincero, atque integro ab hæreticorum
 vecor-

vecordia Principi immerenti, atque Inno-
centi, aut captiosum comparetur, aut con-
tumeliosum. Sit Dominus noster Jesus
Christus ipse, qui auctor est, custos, etiam
Conservator Patres ornatissimi, salutis, in-
columitatis, dignitatisque vestrae, valete.
Ex Villa Regia, quae fontis Bellae-aquae
dicitur, ante diem Idibus Augusti millesimo
quingentesimo quinquagesimo primo. Sic
erat signatum, Henricus & inferius Du
Thier.

§. CXXI.

Galliarum Rex contra Tridentinam
Synodum reclamans.

Perlectis hisce literis, quae avidis om-
nium auribus excipiebantur, Amio-
tus ad alloquium admissus a Massarel-
lo Synodi Scriba libellum quemdam
recepit, in quo Regis protestatio, ut vo-
cabant, continebatur. Hancigitur co-
ram omnibus Patribus a nemine inter-
pellatus recitabat, eratque hoc scri-
ptum his verbis conceptum: *Hæc sunt
sanctissimi Patres, quæ post susceptum pri-
mum æri Parmensis patrocinium a christia-
nissimo Rege, post exortam deinde ea de re
gravissimam, sed injustissimam illam quidem
quærimoniam, post oblatum postremo pro-
ximum hunc tumultum, & certissimum ci-
vilium armorum, intestinique belli terrorem
ostentatum, Rex ipse christianissimus jussit,
tum beatissimo Patri Papæ nostro Julio,*

Mem. l. c.
p. 23.
Psalmaeus in
act. p. 225.
Pallav. n. 5.
Rayn. n. 30.